

La violagambista Lixsania Fernández, de gira per Austràlia

“La viola de gamba té tantes possibilitats com qualsevol altre instrument i continua obrint-se camí als nostres temps”

La violagambista cubana fincada a Catalunya Lixsania Fernández farà una gira per Austràlia com a solista de l’Australian Brandenburg Orchestra amb un programa que porta com a nom ben suggeridor “Lixsania and the labyrinth” i que incorpora música de Vivaldi, Graun i Duchiffre, a més de l’obra *Il laberinto armonico* de Locatelli. Els concerts tindran lloc entre el 31 d’octubre i l’11 de novembre a Sydney i Melbourne. Coneguem de prop la violagambista, cofundadora del Recondita Armonia Ensemble i col·laboradora habitual de formacions com La Chimera, L’Arpeggiata, Le Concert des Nations, Le Tendre Amour, Ensemble Elyma i Orquesta Barroca de Sevilla, entre d’altres.

-La propera setmana iniciis una llarga gira per Austràlia al costat de l’Australian Brandenburg Orchestra. ¿És el primer cop que viatges tan lluny?

-Ja he tingut la sort de fer concerts al Canadà, els Estats Units o Llatinoamèrica, però és la primera vegada que tinc la possibilitat d’anar a Austràlia i tinc la sensació de viatjar a un altre planeta.

-Com ha sorgit aquesta oportunitat?

-La invitació ha vingut del Paul Dyer, director de l’Australian Brandenburg Orchestra, després d’un concert amb l’ensemble La Chimera a un festival a França. L’Australian Brandenburg Orchestra es dedica des de fa molt de temps al repertori amb criteris històrics amb el director Paul Dyer. Ells són una referència en la interpretació del repertori barroc i tenen molta experiència. Han convidat directors i músics de la categoria d’Eduardo Egüez, Christina Pluhar, Philippe Jaroussky i Andreas Scholl, entre d’altres. Potser la sorpresa que pot reservar aquest concert per al públic és el gran repertori per a viola da gamba i orquestra que s’ha programat, amb obres de Vivaldi o Graun. Per a mi és una gran oportunitat, ja que no és habitual la programació d’aquest repertori ja no només a Austràlia, sinó tampoc a Europa. Un repertori molt bonic i molt virtuós.

-Ets fundadora del Recondita Armonia Ensemble. Quins són els objectius que us vau proposar quan vau decidir crear el grup?

-El Recondita Armonia Ensemble neix amb la idea de poder fer música en família, i amb la gent que estimem. El Jorge Juan Morata, el meu marit, i jo tenim projectes amb altres grups, i no sempre coincidim, així que vam fundar el nostre propi *ensemble*, per tenir la possibilitat i el plaer de cantar i tocar junts fent la música que més ens agrada. Fins al moment hem enregistrat dos cedés que ens han ajudat moltíssim, tant al grup com per a la nostra carrera personal. El mes de febrer passat vam anar de gira amb Recondita Armonia a Noruega i va ser una experiència meravellosa.

-Quins projectes teniu en el futur?

-El proper desembre, en una coproducció del CNDM i el Festival de Música Antiga d'Úbeda i Baeza, treballarem amb un grup més gran del que estem acostumats, en un programa amb música al voltant d'Esteban Salas, músic i compositor cubà, i del català Juan París, que van ser mestres de capella de la catedral de Santiago de Cuba. Es tracta d'un programa amb música inèdita en temps moderns, tot un descobriment.

-La viola da gamba és un instrument d'una sonoritat fascinant però amb un repertori molt centrat en un període concret de la història de la música. Quines són les particularitats que la

defineixen i què és el que te'n va fascinar?

-La viola de gamba em va arribar per casualitat quan jo encara vivia a Cuba. El grup del qual formava part, Ars Longa de Cuba, tenia la necessitat que algú toqués aquest instrument. Jo havia estudiat la carrera de violí i viola, així que amb els meus coneixements vaig fer tot el possible per fer-lo sonar. Per aquells temps jo únicament coneixia el repertori renaixentista amb la viola de gamba i a poc a poc vaig descobrir compositors com Christopher Simpson, Marin Marais, Forqueray o Carl Philipp Emanuel Bach. Cadascú amb el seu llenguatge i forma d'utilitzar l'instrument. M'encanta tenir aquesta paleta de colors amb el meu instrument. Un cop a Europa, amb l'*ensemble* La Chimera he tocat programes que van des del tango fins al merengue veneçolà, el son cubà i composicions actuals del propi Eduardo Egüez. Ara, a la gira per Austràlia, també tindrè l'oportunitat d'interpretar un *Tango per a dues violes de gamba i orquestra* compost per René Duchiffre. La viola de gamba té tantes possibilitats com qualsevol altre instrument i continua obrint-se camí als nostres temps.